

ბორჯომი

რაიონის საზოგადოებრივ-პოლიტიკური გაზეთი * გამოდის 1931 წლის 20 ივლისიდან

13 თებერვალი

საუბრალო

2025 წელი

№6 (9372)

ფასი 40 თეთრი

„ბაკურიანი - 2025“ საზეიმოდ გაიხსნა

9 თებერვალს, ბაკურიანში, საზეიმოდ გაიხსნა ევროპის ზამთრის ახალგაზრდული ოლიმპიური ფესტივალი.

ოლიმპიური ფესტივალი 9-დან 16 თებერვლამდე გაგრძელდება. შეჯიბრებას ბაკურიანში, თბილისსა და ბათუმში მოწყობილი თანამედროვე სპორტული ინფრასტრუქტურა უმასპინძლებს. ფესტივალი სპორტის რვა სახეობაში გაიმართება (სამთო თხილამურები, ბიატლონი, თავისუფალი სრიალი, ფიგურული ციგურაობა ყინულის ჰოკეი, შორტ ტრეკი, თხილამურებით რბოლა, სნოუბორდი).

ფესტივალში მონაწილეობს 45

ქვეყნის 1000-მდე სპორტსმენი.

ფესტივალი დროშის აღმართვით, საქართველოს ჰიმნით, ქართული ცეკვებითა და მუსიკის ჰანგებით იყო დამკვიდრებული.

გახსნის ცერემონიაზე სპორტსმენების ტრადიციული ალღუმი გაიმართა, მონაწილეებმა ოლიმპიური ფიცი დადეს.

ფესტივალის მონაწილეებს მიესალმა საქართველოს მთავრობის პრემიერ-მინისტრი **ირაკლი კობახიძე**, - „ფესტივალი, რომელშიც 45 ქვეყნის 1000-მდე ათლეტი და 700-ზე მეტი ოფიციალური პირი მონაწილეობს, იმის ნათელი დასტურია, რომ ჩვენ შევუერთდით

ევროპული ქვეყნების შვიდეულს, რომლებმაც როგორც ზაფხულის, ასევე ზამთრის ოლიმპიურ ფესტივალს უმასპინძლეს.

ფესტივალისგან რაც შეიძლება მეტი მემკვიდრეობის დატოვება ქვეყნისთვის - ევროპის ოლიმპიური კომიტეტების ხელდა, რაც სრულ თანხვედრაშია ჩვენს ხედვასთან. სწორედ ამიტომ ფესტივალი სამ ადგილას - ბაკურიანში, ბათუმსა და თბილისში იმართება. განსაკუთრებით აღსანიშნავია, რომ ბათუმი და თბილისი პირველად მასპინძლობენ ასეთ დიდ შეჯიბრებას და ამით ახლებურად წარმოაჩენენ თავს მსოფლიოს თვალში“, - განაცხადა პრემიერმა.

ირაკლი კობახიძის თქმით, უმაღლესი სტანდარტების უზრუნველსაყოფად, მთავრობამ ეტაპობრივად ასეულობით მილიონი ლარი გამოყო.

„ეს არ არის ერთადერთი ღონისძიება, რომელიც ამ ზამთარს საქართველოში ტარდება. ამ თვეში ასევე დაგეგმილია მსოფლიო ღონის რამდენიმე ტურნირი ჩვენს

სხვა კურორტებზეც - გუდაურსა და მესტიას. მაღლობას ვუხდით ყველა მონაწილე ქვეყანას, დელეგატებს, მისიების ხელმძღვანელებს, რომლებმაც ნდობა გამოგვიცხადეს. ჩვენ ყველაფერი გავაკეთეთ, რომ მათთვის საუკეთესო პირობები შეგვექმნა.

დარწმუნებული ვარ, ფესტივალი ჩვენს ქვეყანას კიდევ უფრო დიდ სახელს მოუტანს და მომავალ თაობებს ახალ შესაძლებლობებს გაუხსნის. კიდევ ერთხელ მაღლობას ვუხდით ყველას, ვინც ამ წარმატებაში წვლილი შეიტანა. თითოეულ სპორტსმენს - წარმატებებს, გულმემატკივარს კი დაუფინყარ სპორტულ სანახაობას ვუსურვებ“, - აღნიშნა პრემიერმა.

ასევე სიტყვით გამოვიდა საქართველოს ეროვნული ოლიმპიური კომიტეტის პრეზიდენტი **ლერი ხაბელოვი**, ახალგაზრდული ოლიმპიური ფესტივალის საორგანიზაციო კომიტეტის თავმჯდომარე **მამუკა საბარელი**, ევროპის ოლიმპიური კომიტეტის პრეზიდენტი, სპირის კაპრალისი.

ღონისძიების ბოლოს კი ბაკურიანის ცენტრალურ პარკში ოლიმპიური ცეცხლი შემოიტანა მსოფლიოში აღიარებულმა, ტრამპლინიდან მსტომელმა, 90 წლის **კობა ნაქაძემ** და გადასცა სამთო-მოთხილამურეს, **ანასტასია მირიანაშვილს**, რომელმაც საზეიმოდ აანთო და ზამთრის ახალგაზრდული ოლიმპიური ფესტივალი საქართველოს პრეზიდენტმა **მიხეილ ყაველაშვილმა** ოფიციალურად გახსნილად გამოაცხადა.

მინისტრის შეხვედა სპორტის წარმომადგენლებთან

საქართველოს სპორტის მინისტრმა, **შალვა გომოლაძემ**, ბაკურიანში ზამთრის სპორტის სახეობების წარმომადგენლებთან შეხვედრა გამართა. შეხვედრას ბაკურიანის განვითარების სააგენტოს თავმჯდომარე **ქაბაჩიძე ორბელიანი**, სააგენტოს თანამშრომლები და ზამთრის სპორტის სახეობების (სამთო-თხილამურები, ტრამპლინიდან ხტომა, ბიატლონი, თხილამურებით რბოლა) მწვრთნელები, სპორტსმენები და ფედერაციების წარმომადგენლები ესწრებოდნენ.

შეხვედრაზე განიხილეს აღნიშნულ სპორტის სახეობებში არსებული პრობლემები და მათი გადაჭრის გზები. მწვრთნელებისა და სპორტსმენების საჭიროებები, ინფრასტრუქტურასა და ეკიპირებასთან დაკავშირებული საკითხები. ისაუბრეს სამომავლო პროექტებზე, ზამთრის სპორტის სახეობებში ბავშვებისა და ახალგაზრდების ჩართულობაზე. ყურადღება გამახვილდა ბაკურიანში სპორტული ტურიზმის განვითარებაზე.

შალვა გომოლაძემ ყურადღება გაამახვილა ზამთრის სპორტის სახეობებში ბაკურიანის დიდ ტრადიციებსა და კურორტის მნიშვნელობაზე. მინისტრმა ზამთრის სპორტის სახეობების წარმომადგენლებს სამინისტროსგან მხარდაჭერა აღუთქვა.

მოეწეოთ თანამედროვე სპორტული მოედანი

ახალდაბაში, ბორჯომის ქუჩაზე, თანამედროვე სტანდარტების შესაბამისი სპორტული მოედანი და სკვერი მოეწეოთ.

პროექტი ითვალისწინებს ახალი რეკრეაციული სივრცის მოწყობას. სკვერში განხორციელდება საერთო სამშენებლო და გამწვანების სამუშაოები, მოეწყობა მოსასვენებელი სივრცეები. დამონტაჟდება გასართობი ატრაქციონები, ფანჯატური, დაიდგმება საპარკე სკამები და სანაგვე ურნები, მოეწყობა გარე განათების, წყლისა და კანალიზაციის ქსელი. მოეწყობა მინი სპორტული მოედანი და ფიტნეს ზონა.

მერის, პატონ **ოთარ არბოლიშვილის** თქმით, ბორჯომის მუნიციპალიტეტისთვის ერთ-ერთი პრიორიტეტული მიმართულება რეკრეაციული სივრცეების მოწყობაა.

„ბორჯომი ტურისტული ქალაქია, შესაბამისად ინფრასტრუქტურის განვითარება, მათ შორის, ახალი რეკრეაციული სივრცეების მოწყობა ხელს უწყობს ტურიზმის განვითარებას. ადგილობრივებისთვის და ტურისტებისთვის გასართობი ზონების მოწყობა მომავალშიც გაგრძელდება“, - განაცხადა ბორჯომის მერმა.

სკვერის და სპორტული მოედნის მოწყობისთვის თანხები ცენტრალური და ადგილობრივი ბიუჯეტიდან გამოიყო.

საკოლექციო დანიშნულების ვეკსლის მოწევა გადამდა

ბაკურიანში ევროპის ზამთრის XVII ახალგაზრდული ოლიმპიური ფესტივალის აღსანიშნავად გამოცემული ვეკსლის საკოლექციო მონეტის პრეზენტაცია გაიმართა. ინფორმაციას საქართველოს ეროვნული ოლიმპიური კომიტეტი ავრცელებს.

ეროვნული ბანკის პრეზიდენტმა, **ნათია თურნავამ**, საკოლექციო დანიშნულების ვეკსლის მონეტები გადასცა ევროპის ოლიმპიური კომიტეტების პრეზიდენტს სპირის კაპრალის, ტრამპლინიდან ხტომაში ვეტერანი ოლიმპიელის **კობა ნაქაძის** შვილს - **კახა ნაქაძეს** და 2010 წელს ზამთრის ოლიმპიურ თამაშებზე ტრაგიკულად გარდაცვლილი სპორტსმენის **ნოდარ ქუმარიტაშვილის** ოჯახს.

5 ლარის ნომინალის საკოლექციო დანიშნულების მონეტების გამოშვების გადწყვეტილება სეპ-ის საბჭომ ევროპის ზამთრის ახალგაზრდული ფესტივალი „ბაკურიანი 2025“-ის საორგანიზაციო კომიტეტთან თანამშრომლობით მიიღო. ღონისძიებაზე სიტყვით გამოვიდნენ ევროპის ოლიმპიური კომიტეტის პრეზიდენტი **სპირის კაპრალისი**, სეოკის პრეზიდენტი **ლერი ხაბელოვი**, საქართველოს ეროვნული ბანკის პრეზიდენტი **ნათია თურნავა** და ევროპის ზამთრის ახალგაზრდული ოლიმპიური ფესტივალის „ბაკურიანი 2025“-ის საორგანიზაციო კომიტეტის თავმჯდომარე **მამუკა საბარელი**.

საკოლექციო მიზნებისთვის მონეტების გამოშვების ექსკლუზიური უფლება საქართველოს ეროვნულ ბანკს აქვს და ქვეყნისთვის მნიშვნელოვან მოვლენას წარმოადგენს.

ახალგაზრდული ბანაკი - ბაკურიანში

ბორჯომის მუნიციპალიტეტის ინიციატივით, ახალგაზრდული ბანაკის ფარგლებში, 100-მდე ბორჯომელი ახალგაზრდა დაბა ბაკურიანში იმყოფებოდა.

ახალგაზრდები აქტიურად ჩაერთნენ სპორტულ, საგანმანათლებლო და გასართობ აქტივობებში.

ახალგაზრდებთან ერთად ადგილზე იმყოფებოდნენ ბორჯომის მუნიციპალიტეტის მერი, **ოთარ არბოლიშვილი**, საკრებულოს ფრაქცია „ქართული ოცნება-დემოკრატიული საქართველო“ თავმჯდომარე, **ლევან თედიაშვილი**, მერის კულტურის, განათლების, სპორტის, ძეგლთა დაცვის, ახალგაზრდობასთან ურთიერთობისა და ტურიზმის განყოფილების სპეციალისტი **ლანა გიორგიძე** და ბანაკის ორგანიზატორი **გოდერძი ჭოლაძე**.

საქართველოს ოქროს ხანიდან 900 წელი გავიდა!

1089 წელს აფხაზთა და ქართველთა მეფის ტახტზე ავიდა 16 წლის ჭაბუკი, მეფე დავით IV, შემდგომში აღმაშენებელად წოდებული. იგი დაიბადა 1073 წელს, მეფე გიორგი მეორის ოჯახში, ბაგრატიონთა დინასტიიდან.

დავით აღმაშენებელმა, ერთ-ერთმა ყველაზე წარმატებული ქართველმა მონარქმა მოახერხა თურქ-სელჩუკთა ქვეყნიდან განდევნა. მის მიერ ჯარში და მმართველობის სისტემაში გატარებულმა რეფორმებმა შესაძლებლობა მისცა ქვეყანა გაეერთიანებინა და მთელი კავკასიის მიწები საქართველოს დაქვემდებარებაში შემოემტკიცებია. ქრისტიანული კულტურის ნამხალისე-ბელი და თავად თავდადებული ქრისტიანი საქართველოს მართლმადიდებლური ეკლესიის მიერ წმინდანად არის შერაცხული.

დავითი წიგნის დიდი მოყვარული ყოფილა. სადაც უნდა წასულიყო, ომში, სანადიროდ თუ სამოგზაუროდ, რჩეული წიგნები ყოველთვის თან დაჰქონდა. როგორც კი დასასვენებლად მუხლს მოხრიდა, მაშინვე წიგნს მორთმევდნენ. თვალი რომ დაეღლებოდა, სხვას აკითხებდა ხმამაღლა. დავითი კითხულობდა ღვთისმეტყველთა ნაშრომებს. ასევე ეცნობოდა ანტიკურ ავტორთა ნაწარმოებებს, როგორც საეკლესიო და სამხედრო, ისე ეკონომიკურ, არქიტექტურულ, სამართლებრივ სფეროში. მისივე ისტორიკოსის ცნობით, ერთხელ ისე გაერთო კითხვით, რომ ვერ გაიგო, მტერი თავს როგორ წამოადგა. თუმცა წიგნი სწორედ იმისთვის სჭირდებოდა, რომ მომხდური და მოძალადე დაემარცხებინა. ალბათ, ნიგ-ნიერების განუზომელმა სიყვარულმა, რა თქმა უნდა, სხვა ფაქტორებთან ერთად, განაპირობა მის მიერ იყალთოს, გელათის, გრემის აკადემიების დაარსება, სადაც ისწავლებოდა ფილოსოფია, რიტორიკა, არითმეტიკა, გეომეტრია, გრამატიკა, მუსიკა, ასტრონომია. ამ მონასტრებში სამოღვაწეოდ მან საზღვარგარეთიდან ჩამოიყვანა ქართველი მწერლები, მეცნიერები, ფილოსოფოსები, მათ შორის, იოანე პეტრიწი და არსენ იყალთოელი. აქტიურად ეხმარებოდა საზღვარგარეთ არსებულ ქართული კულტურისა და განათლების ცენტრებს.

განათლება ფუჭია სულიერების გარეშე. მსოფლიო ისტორიას არ ახსოვს დავით აღმაშენებელზე კეთილმსახური, ღირსი და თავმდაბალი მონარქი. მას მოძღვრის კურთხევის გარეშე ერთი ნაბიჯი არ გადაუდგამს. სხვადასხვა დროს მისი მოძღვრები იყვნენ მამა ევსტრატია, მამა იოანე და მამა არსენი. დავითი აღზარდა მეუფე ჭყონდიდელმა, რომელიც მეფისათვის უძვირფასესი ადამიანი გახლდათ.

დავითს სიჭაბუკეში ცოლად შერთეს სომეხი ქალი, რომლისგანაც შეეძინა უფლისწული დემეტრე (შემდგომში დემეტრე პირველი). პირველი ცოლის შესახებ სხვა არაფერია ცნობილი. მეორე ცოლად მოიყვანა გურანდუხტი, ყივჩაღთა მთავრის, ათრაქა შარალანის მის ასული, რომლისგანაც შეეძინა კიდევ ერთი ძე - ვახ-

ტანგ (ცუტატი), და ასულნი - თამარ, კატაი და თამარ მრწემი. თამარ უფროსი ცოლად ჰყავდა შირვანის შაჰს, მანუჩარ მეორეს, კატაი - ბიზანტიის კეისარ ივანე კომნენოსის უმცროს ძმას, ალექსის, ხოლო თამარ მრწემი - ოვსეთის მეფეს (დემეტრე პირველის დროს მისთხოვდა).

1099 წელს დავით აღმაშენებელმა თურქ-სელჩუკებს ხარკი შეუწყვიტა. ქვეყანამ სრული დამოუკიდებლობა მოიპოვა. ამ დროიდან დაიწყო საქართველოს ეკონომიკური და კულტურული აღმავლობა. თურქ-სელჩუკთა ალაგმვის შემდეგ დავითი შეუდგა ქართული მიწა-წყლის სრული გაერთიანებისათვის ბრძოლას. 1103 წელს აიღო ზედაზენი. 1104 წელს საქართველოს გაერთიანების მომხრე ჰერეთ-კახეთის დიდებულების (ქავთარისა და მისი დისწულების - არიშიანისა და ბარამის) დახმარებით შემოიერთა ჰერეთი და კახეთი.

1110 ქართველთა ლაშქარმა სამშვილდე აიღო, 1115 წელს - რუსთავი, 1117 წელს - გიში, 1118 წელს - ლორე. 1121 წლის აგვისტოში დავით IV-ის მეთაურობით ქართველებმა ძლევამოსილი ომი გადაიხადეს მუსლიმანთა კოალიციური ლაშქრის წიააზმდეგ. ბრძოლა დიდგორთან მოხდა. ქართველებმა გაიმარჯვეს დავითის მოხერხე-

ბული ტაქტიკის წყალობით. ამ ომის გამარჯვებით მათ დაიცივეს სამშობლო სრული განადგურებისაგან. დიდგორის ბრძოლაში გამარჯვების შემდეგ, 1122 წელს დავით აღმაშენებელმა თბილისი შემოუერთა საქართველოს სამეფოს.

დავით აღმაშენებელი დიდად უწყობდა ხელს ვაჭრობისა და ხელოსნობის განვითარებას. მან მელავათიანი პირობები შეუქმნა ვაჭრებს, ააგო ხიდები, გზები, ააშენა ფუნდუკები, სადაც სხვადასხვა ქვეყნის ვაჭრებს უფასოდ შეეძლოთ ღამისთევა. ამის შედეგად XII საუკუნის I მეოთხედში საქართველოში საქალაქო ცხოვრება განსაკუთრებით დაწინაურდა.

დავით აღმაშენებლის სახელთანაა დაკავშირებული გელათის ტაძრის მშენებლობა (დაუწყიათ 1106 წელს). მანვე დააარსა ქართული კულტურის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი კერა - გელათის აკადემია. დავით IV-ის განკარგულებით ააგეს ღვთისმშობლის სახელობის ეკლესია შიომღვიმეში.

დავით აღმაშენებელმა თავისი წვლილი შეიტანა ქართული ჰიმნოგრაფიის განვითარებაშიც. მას ეკუთვნის ორიგინალური პოეტური ნაწარმოები „გალობანი სინანულისანი“, რომელიც შუა საუკუნეების ქართული კულტურის იდეოლოგიური და ესთეტიკური მრწამსის გამოხატულებაა.

დავით აღმაშენებელი გარდაიცვალა 1125 წელს, დაკრძალულია გელათის მონასტრის „უზარმაზარი ლოდი დავითის ეპიტაფიით“. ესე არს განსასუენებელი ჩემი უკუნიით უკუნისამდე; ესე მთნავს: აქა დავემკვიდრო მე“. თუმცა წმინდანად კურთხევის შემდეგ მისი ნაწილები ამოუსვენებიათ და დაუკრძალავთ გელათის საკრებულო ტაძარში. ქართულმა ეკლესიამ წმინდა დავით მეფის ხსენების დღედ დააწესა 26 იანვარი (ძველი სტილით ახალი სტილით 8 თებერვალი).

ბთავეოვოთ ფაჩავს დავით აღმაშენებლის სხოვრეილან

მას შემდეგ, რაც დავით აღმაშენებელმა კახეთი, ერწო-თიანეთი და არაგვის ხეობა კვლავ შემოიერთა, ქვეყანაში ვაჭრობის, მშენებლობის, ხელოსნობისა და მეურნეობის განვითარება დაიწყო. იმისათვის, რომ მთებში გახიზნული მოსახლეობა სახლებსა და სამუშაოს დაბრუნებოდა, მონეულ მოსავალს გაყიდვა, დანგრეულ სახლებს და სხვა ნაგებობებს აშენება, საჭირო საქონლის უცხოეთიდან შემოტანა იყო საჭირო. ამ ყველაფერს კი შესაბამისი პირობების გარეშე ვერ მიაღწევდა სახელმწიფო. ეს პრობლემა მეფემ ბრძნულად მოაგვარა: ააგო უამრავი ხიდი, გაიყვანა გზები და ამ გზებზე სახელმწიფო ხარჯით აშენდა სასტუმროები, „ფუნდუკები, სადაც უცხოელებს შეეძლოთ უფასოდ გაეთიათ ღამე და საქონელიც დაეზინავებინათ. ამის დამსახურებით არნახულად განვითარდა ქალაქური ცხოვრება. გაჩნდა სახელოსნოები, სადაც ამზადდებენ იმ ნივთებს, რომლებიც აქამდე მხოლოდ უცხოეთიდან შემოჰქონდათ.

ეს არის ერთადერთი სიმატელი!

უკვე მერამდენედ ვხედავთ ერთსა და იმავეს... ერთ წრეზე ვტრიალებთ... ოცდაათი წელზე მეტია, აქციიდან აქციით ვცხოვრობთ... ახლა, შესაძლოა, ვინმემ გამაპრიტიკოს, ვინმესთვის მიუღებელი აღმოჩნდეს ჩემი პროზა, ვინმემ „დამაბუღინგოს“, მაგრამ სათქმელი უნდა ითქვას!

2011 წლის 26 მაისს, როდესაც სააკაშვილის, ახალაიების, კოდუას და მერაბიშვილის ჯალათებმა სასიკვდილოდ გაგვიმეტეს მეც და ჩემი კოლეგებიც, არ მახსოვს, რომელიმე ტელეჟურნალისტს (რამდენიმეს გამოკლებით) პროტესტი გამოუთქვას და მითუმეტეს, სიუჟეტი მოემზადებინოს ჩვენს მიმართ ჩადენილ ძალადობაზე!

მათ შორის, არც დღეს უკვე „ქართული ოცნების“ მომხრე ჟურნალისტებს!

მხოლოდ თითზე ჩამოსათვლელ ადამიანებს ეყოთ ვაჟკაცობა - დავებოთ ჩვენს წინააღმდეგ მოწყობილი სასაკლაო!

გეტყვიან პირდაპირ: მხოლოდ ირმა ინაშვილმა, ნინო ჯღარკავამ, ზონდო მძინარაშვილმა, ინგა გრიგოლიამ და გიორგი თარგამაძემ შეძლეს იმ ჯალათური რეჟიმის სატელევიზიო ეთერებში მხილება იმავე ღამეს!

და „კოლეგები“, რომლებიც იმ დროს ე.წ. სამთავრობო არხებზე მუშაობდნენ, არც შეწუხებულან და მოკითხვითაც არავის მოუკითხივარ რეზინის 37 ტყვიით დასახიჩრებული, „ხამუთი- ბი“ დაბნეული, ნაცემ-ნაგვში მეგობარი და კოლეგა!

მხოლოდ ცხოვრებულმა ლევან ჩხაიძემ (ჯაკო) აიკლო ჩემი ტელეფონი დილიდან-ვე... ზოგიერთმა ჩემმა კოლეგამ 37 (III) ლარად შეაფასა მერაბიშვილის ზონდერების მიერ ჩამტყვრეული ძელები(!) და აპარატურა და დაიხ, მხოლოდ მე და ბექა სიხივამდე გაგვბედეთ სტრასბურგში ჩივილი საკუთარი უფლებების დასაცავად!

„ასავალ-დასავალში“ გმუშაობდი მაშინ! იმ „ასავალ-დასავალში“, რომელიც ყელში ძვლად ჰქონდა გაჩხერილი თავად სააკაშვილსა და ვის ჰქონდა ორი თელი, ჩვენს მხარესასაჭერად სიტყვა ეთქვა?!

სხვათაშორის, ჩემი კოლეგების ხმა არც მა-

შინ გამიგია, როდესაც გიგი უგულავას ზონდერებმა გამომცემლობა „სამშობლოდან“ გამოგვყარეს და ქუჩაში დაგვ-ტოვეს ასობით რედაქცია და ათასობით ჟურნალისტი 2007 წლის 10 აგვისტოს.

სამშუხაროდ, არც იმდროინდელ „ტელევიდეს“ არ გამოუხატავს მაშინ მხარდაჭერა და თავი არ მოუკლავს „სამშობლოს“ დარბევის გამო!

ეს არის ყველაზე ცუდი! ორმაგი სტანდარტი მაღაში და ეს ყველაზე ამაზრუნია!

ყველაშვილის გინება გახადეს სალაპარაკო და გვარამიას ბინძურ ეთერებზე დუმილს არჩევენ!

წყლის ჭაღზე მოთქვამენ და ახალაიებსა და გრიგორიადისს გმირების მანტიით ფუთავენ!

ეს ბოროტებაა! წინასწარ გამიზნული ბოროტებაა და როცა სხვადასხვა ტელეარხებით მორალს მიკითხავენ, გიგა ბოკერიას და ლევან რამიშვილის მიერ შექმნილი და დამყარებული იდეოლოგიური სტანდარტები მახსენდება. ეს ყველაფერი ხომ გუშინ და გუშინწინ არ დანეგებულა?!

წლებიც, ასე ზრდიან ბენდუქიძისა და ლაშა ბუღაძის საქართველოში ახალგაზრდებსაც!

ამის გახსენება არ სურს დღეს არავის! არადა, ცხოვრება ბუმერანგია!

დღეს არის, ყველამ ხმა რომ ამოიღო, ყველამ რომ ენა ამოიდგა, პოლიციელებს სახეში რომ აფურთხებენ და ენა რომ აქვთ ალესილი, ოღონდ „გლობალური ომის პარტიაზე“ ძვირი არ დაგცდეს...

დღეს აქვთ დიდი გული, როცა პარტიულ აქტივად იქცა ბევრი ჩემი კოლეგა თუ ე.წ. კოლეგა!

დღეს არის ადვილი, მორალი უკითხო პარტიული ტელეარხებიდან ვანო ზეკრიშვილისგან „ცა და დედამიწასავეთ“ განსხვავებულ ვახტანგ გომელაურს...

დღეს არის იოლი „ბოზო“ და „ნაბიჭვარი“ აკადრო გნებათ პოლიციელებს და, გნებათ, მონიანაღმდეგ პოლიტიკური ჯგუფის წარმომადგენლებს!

დღეს არის ყველაზე ადვილი, „რუსი“ და „ჩათლახი“ უწოდო „ქართული ოცნების“ ხელმძღვანელს, ელობას, მიუღიდავად იმისა, რომ 2008 წლის აგვისტოს ომის შემდეგ სავიზო რეჟიმიც სააკაშვილმა გააუქმა რუსეთთან და ლარსზეც თავად იდგა გიულევიჩი რუს ტურისტებთან დასასვენდრად!

დღეს არის ადვილი, - ლანძღო ირაკლი კობახიძე და შალვა პაპუაშვილი და ხმა არ ამოიღო იმავე ოცნაპროცენტის გასახიჩრების გამო სააკაშვილის რეჟიმის წინააღმდეგ!

დღეს დემოკრატიაა, პატრონ, და თქვი, რაც გასურს! გამკითხავი და პასუხის გამცემი არავინაა.

დღეს ისეთ ხალხს უკრავენ აქციებზე ტაშს, რუსეთის მოქალაქის პასპორტი ჯიბეში რომ უდევთ და რუსულ ბაზარზე გაყიდული ჭყონიასული „კოკა-კოლით“ იხაყრებენ ტამისკერის მერე მუცელს...

საქართველოს ჟურნალისტიკა ფედერაციის თავმჯდომარედ ვარ არჩეული, მაგრამ თავმჯდომარეობა მარტოდენ სტატუსი და პასუხისმგებლობაა ჩემთვის, და ეს არ ნიშნავს იმას, რომ თანადღებობრივ „ჩარჩოებში“ მოვექცე და არ ვთქვას ის, რასაც ვფიქრობ!

ეს ჩემი პოზიციაა და თუ ვინმეს არ გესიამოვნებათ, გნებათ, სააკაშვილის ჩაი მიირთვიეთ და გნებათ, ცივი წყალი. „გაატარეთ“, ჩემი ნათქვამი და გაიარეთ.

უბრალოდ, იმდენად დააბრმავა გვარამიას მარდმა და გირჩის მარგალიტაში ჰაბიტუსმა ბევრი თქვენგანი, რომ პოლემიკაც არ მსურს თქვენთან.

დეტალურ საუბარს არ დავინყებ ჟურნალისტურ სტანდარტებზე, მაგრამ რასაც ზოგ-ზოგიერთი ჟურნალისტი თუ ე.წ. ჟურნალისტი |კადრულობს დღეს, - არაა ჟურნალისტიკა!

დიახ, ვწუხვარ და ცალსახად, არც გურამ როგავას ცემაა მოსაწონი საქციელი და არც ზონდერად ქცეული, ჟურნალისტის მანტიაში |მეფუთულ მაკა ჩიხლაძეზე თავდასხმა საქები, არც სხვების მიმართ გამოვლენილი უხეშობაა მაღალი სტანდარტის მაჩვენებელი, მაგრამ სად იყავით მაშინ, როცა მთელი ამ წლების განმავლობაში სააკაშვილისა თუ მისი სექტის მიმდევრები ღიად და დაუფარავად აბუღინებდნენ ანგელოზივით გოგო-ბიჭებს აქციებზე და მიკროფონებს უტრიალებდნენ ცხვირსენ?!

სად იყავით მაშინ?

არც შუა რუსთაველზე დანთებული კოცონია მშვიდობიანი აქცია და არც პოლიციელისთვის, მის ცოცხლად დასაწვავად ნასროლი „მიოლოტოვის კოქტეილი“ მშვიდობიანი აქციის თანმდევი ქმედება!

არც ქვით სავსე ბოთლების პოლიციელთათვის სროლაა დემოკრატია და დიახ, არც მიკროფონის პირში ჩათხრა ჟურნალისტიკა იმ დროს, როცა არც მავანთა ნათქვამი გესმით და არც სურვილი გაქვთ გაგების!

საინტერესოა, ივანიშვილი მაშინ მოსაწონი იყო იმ ტელეხელმძღვანელებისთვის თუ პოლიტიკური პარტიების ლიდერებისთვის, როცა მასთან ერთად იყვნენ „კოალიციაში“ და მსუყე ლუკმებს ითვლიდნენ?

დიახ, ჯანგირაშვილსაც გგულისხმობ და აქუბარდიასაც. ხიდაშელსაც და გახარაიასაც. სხვებსაც.

მე თამამად ვწერ ამ სიტყვებს! დიახ, როცა არავინ იცნობდა ბიძინა ივანიშვილს და როცა ჩანასახიც არ იყო შექმნილი „ქართული ოცნებისა“, სწორედ მაშინ ვწერდი მის ღვანლზე და მის მიერ აშენებულ სამებაში ვანთებდი ნანთლებს საქართვე-

ლოს საკეთილდღეოდ! დიახ! როცა „ალიას“ მსგავსად, „ქრინიკული ალიაქოთი“ ატეხეს და არცთუ ცოტა ასხენდნენ ივანიშვილის სახელს აუგად, სწორედ მაშინ ვწერდი იმას, რასაც ვფიქრობდი!

დღესაც იმ აზრზე ვარ, რასაც 2007-2010 წლებში ვწერდი და ვამბობდი!

სხვათაშორის, 2003 წლის ნოემბერში, ე.წ. „ვარდების რევოლუციის“ მეორე დღესვე, თუ ვინმე იყო პირველი სტუდენტურ-ახალგაზრდული მოძრაობიდან, ვინც გაბედა და მაშინდელ „დემოკრატიის შუქურად“ წოდებულ სააკაშვილს დაუპირისპირდა, და ვისაც თემურ ალასანიას დისშვილმა ხელით უქნია

უნივერსიტეტის ბაღში ჩატარებულ მიტინგზე, - მე და ღარი (ვაგურობა) ახალდით!

ამ სიმატელით მოვდივარ და არც კრიტიკის შემინება დღემდე.

სათქმელი უნდა ითქვას!

დღეს რაც ხდება ე.წ. ოპოზიციისა თუ ხელოვნების სფეროს წარმომადგენელთა მხრიდან - არ არის მშვიდობიანი!

დღეს როგორც იქცევინ ჩემი კოლეგები თუ ე.წ. კოლეგები (პარტიული დავალებების შესაბამისად), - არ არის ჟურნალისტიკა!

დიახ, მეც მინდა ევროპა, მაგრამ არა შანტაჟითა და ცალ ფეხზე დგომით!

არა - როთისა და „გიუმინტასის“ კარნახით!

არა - „მაიდნის“ სცენარითა და გადამწვარი რუსთაველით!

არა - ყავდასული პოლიტიკოსებისა და „კვიპ-მედში“ დაწერილი სცენარით!

P.S. ეს არის ჩემი სიმატელი და სხვა სიმატელი ტყუილია! დღეს, როდესაც გლობალურად უმძიმეს პერიოდში გვინევს ცხოვრება და ყოფნა-არყოფნის ზღვარზე ვართ, ესეც უნდა ითქვას: ჩვენი მომავალი ევროპაშია! პოლიციელი გმირია! და, რა თქმა უნდა, - ჟურნალისტი(!) ხელმუხებელია!

გიორგი მაყაყაშვილი.

საქართველოს ჟურნალისტიკა ფედერაციის თავმჯდომარე.

გაზეთი „საქართველოს რესპუბლიკა“ №12-13, 3 თებერვალი, 2025 წ.

სამედიკინო რეალობა როდის დაბრუნდებიან ემიგრანტები?

საქართველოში, ალბათ, არ არსებობს ოჯახი, ვისაც ერთი წევრი მაინც ემიგრაციაში არ ყავდეს. ჩვენი ქვეყნის საბანკო სისტემაზე ხომ ძირითადად ემიგრანტების მიერ დარიცხულ თანხებზეა ორიენტირებული. თუკი ყველაზე ღირებულის შეძენა გასურს აქ, საქართველოში, ბანკში მუდამ ითვალისწინებენ იმ პიროვნების ისტორიას, ვისაც საზღვარგარეთიდან ფულადი გზავნილების დიდი რაოდენობა ერიცხება. ქართველები კი მიდიან წლობით საკუთარი ოჯახების, შვილების, მეუღლეების, მშობლებისგან შორს და ბევრი მათგანი სამუშაოდ, უკან აღარ, ან ვეღარც ბრუნდება. რამდენჯერ მსმენია თვითონ ემიგრანტებისგან, თუ წავალ - მხოლოდ რამოდენიმე წლით, შვილს ვასწავლი, პატარა ბინას ვიყიდი და დავბრუნდები, თუმცა ეს დაბრუნების დრო კი აღარ დგება. ამ ემიგრანტებს შორის არიან ისეთებიც, ვისაც საბუთები აძლევს საშუალებას, რომ ქვეყანაში დაბრუნდნენ წელიწადში რამდენჯერმე, თუმცა ისევ უკან ბრუნდებიან. ისიც მსმენია, ჩამოსულებს უთქვამთ, რაც წავედი, არაფერიც არ შეცვლილა, უფრო მეტი უარესობა დამხვდაო. გაზრდილი ფასები პროდუქტებზე, მედიკამენტებზე და ა.შ. ამიტომაც, რასაც ხედავენ ნეგატიურს, სწორედ ეს აიძულებს, რომ ისევ მიიღონ გადაწყვეტილება და უკან, ემიგრაციაში დაბრუნდნენ. ის კი არაა, ზოგიერთი ადამიანი, რომელიც წლებია ემიგრაციაში, ერთ კონკრეტულ ქვეყანაში იმყოფებოდა, სხვა ქვეყანაში გადადის საცხოვრებლად და სამუშაოდ. ევროპიდან - ამერიკაში და ამერიკიდან-ევროპაში - მათ „მოგზაურობას“ დასასრული არ უჩანს. ვისაც იმის საშუალება აქვს, გარკვეულ თანხას აგროვებს იმისთვის, რომ საკუთარი დიდი ხნის უნახავი ოჯახის წევრი წაიყვანოს თავისთან, რათა წლების ნოსტალგია გაიქარწყლოს, ესეც დიდი საქმეა. თუმცა, არსებობენ ისეთებიც, რომლებიც წასვლის დღიდან, ერთხელაც ვერ ახერხებენ დაბრუნებას და ვერც ოჯახის წევრები მიყავთ. აქ მათ ელოდებიან მეუღლეები, შვილები, მშობლები, დედამამიშვილები, შვილიშვილები, უმრავლესობას კი საერთოდაც უნახავი შვილიშვილები ჰყავთ სამშობლოში და მხოლოდ სოციალური ქსელის მეშვეობით უწევთ სრულიად უცხო ოჯახის წევრებთან კონტაქტი. სამუშაოდ, ასეთ ვირტუალურ ურთიერთობას, ძალიანაც რომ მოინდომონ, ვერანაირი ფიზიკური ურთიერთობა ვერ ჩაანაცვლებს, სულ სხვაა შენ გვერდით მყოფ ოჯახის წევრთან ერთად სიხარული-

სა თუ ტკივილის გაზიარება და ბევრჯერ ემიგრანტებისთვის ეს უდიდესი გულისტკივილის ტოლფასია. სიმართლე მხარეა, თუმცა ფაქტი ერთია, რომ ისინი დღიდან საღამომდე შრომობენ, რათა უზრუნველყონ ოჯახები მატერიალურად, თუმცა აკლდებიან ყველაზე ღირებულს, ნამდვილადამიანურ ურთიერთობებს (მშობლებსა და შვილს შორის, პაპა-ბებიასა თუ შვილიშვილებს შორის).

მე ამ მონოლიგით არ ვცდილობ ვილა-ცას გული ვატკინო, ან დავაკნინო, უბრა-

ლოდ საზოგადოების სწორედ იმ ნაწილის აზრს გამოვხატავ, რომლებისგანაც ხშირად მსმენია ფრაზები: „მე ჩემი შვილის გარეშე ერთ დღესაც ვერ გავძლებ“, „დღერთო, რა გული უძლებს, რომ შვილიშვილებს ვერ იკრავენ გულში, „აქ ვინც ვცხოვრობს, ვერ ვცხოვრობთ?“ „წავიდა? შეიძინა? მოუწყო შვილს ცხოვრება? რა აღარ ყოფნით?“, „მენი ტკბილი კერია უნდა გერჩივნოს ბევრ ფულს“. მოკლედ, ფრაზები ემიგრანტების მისამართით არის საოცრად ბევრი და საკმაოდ მძიმედ მოსასმენი, თუმცა რეალობასთან სრულიად შესაბამისობაში. კი, ვიცით, რომ ჩვენ პატარა ქვეყანაში ცხოვრობთ, სადაც ჩვენაა სამუშაოდ, ყველა ყველას მიბაძვით ცხოვრობს. ვილაცას შესაძლოა გაუმართლა რაღაც პერიოდში და საკუთარი ცხოვრება სხვაზე უკეთ მოიწყო. ამიტომაც აქ შრომბა, ან, უმეტეს შემთხვევაში ისეთი სამუშაოს შესრულებას, რომელიც „ეთაკი-ლებათ“, მიდიან ემიგრაციაში და იქ, უმეტეს შემთხვევაში მოხუცების მომვლელად მუშაობენ. დიახ, ვიცით, რომ ყველაზე ხშირად სამუშაო დასაფასებელია და ყველაზე ხშირად შრომას პატივი უნდა ვცეთ, თუმცა ემიგრანტთა გარკვეულ ნაწილში არიან ადამიანები, რომლებიც იქ, საზღვარგარეთ, მოხუცის მოვლაში რომ იღებენ ანაზღაურებას, აქ კი, საკუთარ ქვეყანაში, ლოგინად ჩავარდნით ოჯახის წევრს, ყურადღებას არ აქცევენ. არ ვიცი, ნეტავ ეს ქართველე-

ბის „კუდაბზიკა“ ხასიათისა თუ „ზემოდან ყურების“, უკადრისობის დამკვიდრებული პრინციპის ბრალი ხომ არაა? თუმცა, ასეთი ისე, ერთი უკიდურესობიდან მეორე უკიდურესობისაკენ მივიწეოთ და სამუშაოდ, ამ ყველაფერს დასასრული არ უჩანს.

დღეს კი, როდესაც ტრამპი გახდა ამერიკის პრეზიდენტი, გულისფანტვით შესცქეროდა ჩვენი მოქალაქეები „უკანონო ემიგრანტობას“, რომლებიც წლებია ამერიკაში უკანონოდ იმყოფებიან. რეალურად თუკი არსებული სიტუაციას განვიხილავთ, არავის აქვს უფლება, შევნიშნა დედგოს ქვეყნის პირველ პირს, თუ რატომ იღებ ამა თუ იმ რეფორმასო?! ხომ გარჩინა, ხომ გაცხოვრა, ხომ შეგისრულა ოცნებები? ჰოდა, ან ქვეყანა მისია და უფლება აქვს, როცა მოესურვება, ქვეყნიდანაც გამოგისტუმროს.

ასე რომ, ყველა ემიგრანტი უნდა იყოს იმისთვის მზად, რომ ადრე თუ გვიან საკუთარ ქვეყანაში მოუწევთ დაბრუნება.

რამდენიმე დღის წინ სოციალურ ქსელში გავრცელებული ვიდეო გამახსენდა, სადაც 24 წელი ემიგრაციაში მყოფი შვილი სახლში ბრუნდება და მამა ხვდება. მამის თვალებს სიტყვები ვერ აღწერს, რომელიც კადრში ჩანს. ემიგრანტის მამას 24 წლის შემდეგ მაინც გაუშვართლა, რომ შვილი დაბრუნდა.

თუმცა, არის სხვა შემთხვევებიც. ერთი მოხუცი ბებოს ნათქვამი გამახსენდა, რომელსაც შვილი და რძალი ემიგრაციაში ჰყავდა, -სიკვდილის იმითმე მემინია, რომ მათი დარდი გამყვებაო და მართლაც იმ დარდით წავიდა ამქვეყნიდან.

P.S. ბებოს მსგავსად, მართლაც რამდენი ადამიანი წავიდა ამქვეყნიდან გულისტკივილით, რომლებსაც წლების მანძილზე ემიგრაციაში მყოფი ოჯახის წევრების ნახვა ენატრებოდათ?

თუმცა, მიუხედავად ყველაფრისა, ბოლოს მოგმართავთ თქვენ, ემიგრანტებო, რომ თქვენი ოჯახის წევრების უმრავლესობა (გამონაკლისებს თუ არ ჩავთვლით), უზომოდ მდღეიერი არიან თქვენით. მნიშვნელოვანია, რომ იცოდეთ, - რამდენად წარმოდგენილად არ უნდა მიგაჩნდეთ, რომ აქ, თქვენ უკვე აღარავის სჭირდებით, ცდებით, თითოეული თქვენგანი ძვირფასი და ძალიან მნიშვნელოვანი ხართ!

დაე, ინებოს უფლის ძალამ, რომ ყველა ემიგრანტი სამშობლოში დაბრუნებულიყოს!!! თქვენ კი, ემიგრანტებო, ემიგრაციაში შექცენილი გამოგინდებდა ცხოვრების წესი, სამშობლოს აყვავებისა და წინსვლისთვის მოგეხმარო!

ნაზო მელიქიძე

ქართული ერი პრისონარული და ჩაინდული

ქართული ხალხის ეთნოსის არისტოკრატიული და რაინდულია, გერმანელმა მეცნიერებმა ევროპელ ხალხებს „ავკასიური რასა“ უწოდეს, ფრანგულ ენციკლპედიაში კი ქართველები მოიხსენიებოდნენ „უმშვენიერეს და უმამაცეს ხალხად მსოფლიოში“. „ქართული არისტოკრატია პროცენტულად უდიდესია ევროპაში და ამიტომ ჩვენ წულზე უნდა დავიყვანოთ“-ო, - ამბობდნენ წითელი რუსეთის ჯალათები. მათ მართლაც გაანადგურეს საუკეთესო ქართველების უდიდესი ნაწილი.

დღეს, როდესაც საქართველო დამოუკიდებელი ევროპული სახელმწიფოა, მისი ენა და კულტურა, რომელიც ერთის მხრივ წარმოადგენს გადარჩენილი იბერიული მოდგმის ენას, მეორეს მხრივ კი პატრიონა უდიდესი ხელოვნების, კულტურის, ლიტერატურისა და ისტორიის, მართლაც უნიკალურია, ისევე, როგორც მისი დამწერლობა, იმედია, მომავალში მაინც გადურჩება ცილისწამებასა და გაყალბებას, მით უმეტეს, რომ ქართველმა არისტოკრატმა ლორსულად გამოიჩინა თავი სამხედრო ხელოვნებასა და საზოგადოებრივ კულტურულ ასპარეზზე ვეკიპტესა, ირანსა და ერაყში, თურქეთსა, ბიზანტიასა და რუსეთში, დაუმოყვრდა ესპანეთის, გერმანიის, რუსეთის, იტალიის, პოლონეთის სამეფოების საგვარეულოებს.

აკადემიკოსი მზია ანდრონიკაშვილი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრი. საქართველოში ფეოდალური წყობილების ჩამოყალიბებისას გაჩნდა აზნაურთა ფენა, ხოლო დანარჩენი ერი თავისუფალ მეომართა „ჰაეროვანთა“ სახელით იწოდება. თანდათან ჩამოყალიბდა დიდი აზნაურები - ერისთავები და სეფენულები, რომლებსაც მოგვიანებით დიდი მთავრები და თავადებიც დაემატა.

თუ ქართულ ფეოდალურ წყობას შევადარებთ ევროპულ ფეოდალურ წყობას, მივიღებთ შემდეგ სურათს. დიდი მთავარი - ჰერცოგს უტოვდება, დიდი თავადი - მარკიზს, საშუალო და მცირე - გრაფსა და ვიკონტს, დიდი აზნაური (ტახტის აზნაური, ან მოურავი), - ბარონს, საეკლესიო აზნაური - ვიკამს, ხოლო აზნაური - შევალიეს.

მიუხედავად იმისა, რომ XIX საუკუნეში რუსეთმა ქართული თავდაზნაურობა მიიღო რუსულ იმპერიაში, არ გაითვალისწინა ზემოაღნიშნული ნიუანსები და ქართველ მეფეთა-მთავართა და დიდაზნაურთა გვარები უბრალოდ „კნიაზებად“ და „დედოფანებად“ მიიჩნია, რითაც ქართული არისტოკრატია დაამდაბლა, ხოლო ბევრი ქართველი საგვარეულო, რომელმაც თავგანწირვით იბრძოლა რუსეთისათვის, ეს არაფრად ჩათვალა და გაანადგურა.

ნიჟოლეთ ბორჯომის სოფლის ისტორია!

თორბეის თორი თორელთა!

მინდა მოგიყვებოთ ერთი ისტორია, რომელიც ასევე ჩვენი რაიონის მშენებლობის სფეროდანაა.

როგორც ისტორიკოსებმა ცნობილი, და ეს არქეოლოგიური კვლევა-ძიებითაც დასტურდება, ბორჯომის ხეობაში პირველყოფილ ადამიანს უცხოვრია. II-IV საუკუნეებში აქ დაარსებულია თორის საერისთავო, რომელიც XV საუკუნემდე არსებობდა და აქაურობა თორის მხარედ იწოდებოდა.

თორი იყო სამხრეთ საქართველოს ადმინისტრაციული და კულტურული ცენტრი. თავისი მდებარეობით, ეს იყო ქართლისა და სამცხის შემაერთებული, სტრატეგიული მნიშვნელობის მხარე.

თორელები დიდ როლს ასრულებდნენ მტრის განადგურებაში. ისინი მონიშნავდნენ რაზმებს ადგენდნენ და გმირულად იბრძოდნენ. თორიდან გამოდიოდნენ თვალსაჩინო მოღვაწენი, საზღვრები, მნიშვნელოვანი და ა.შ.

VIII საუკუნეში თორის მხარე არაბებს გაუნადგურებიათ. აქი წერს გიორგი მთრეულე - „გრიგოლ ხანძთელის ცხოვრებაში, რომ ეს კუთხე არაბების გამანადგურებელ შემოსევას, უდაბნოდ უქცევიაო. თორის თათარ-მონღოლებიც კი შემოსევან. მიუხედავად იმისა, რომ თორის უმთავრესი დამცნულეა იყო საქართველოს სამხრეთი საზღვრების დაცვა მტრისაგან. იგი განთქმული ყოფილა ჭირნახულის მოსავლიანობითაც.

სოფელი თორი მდებარეობს ბაკურიანიდან 15-ოდე კილომეტრში, მდინარე მავი წყლის სათავეებში, სადაც მას ერთვის მცირე მდინარე თორულა.

თორის ხეობის ხელახალი აღორძინება IX საუკუნეში დაწყებულია XV საუკუნემდე არსებობდა, ხოლო შემდეგ ხეობას „სადგერის ხეობა“ ეწოდა.

გვიან პერიოდში, ამ მხარის ცენტრი თორიდან სადგერში გადაუტანიათ.

XVI საუკუნეში თორის სათაბაგო ოსმალებმა დაიპყრეს. XVII-XVIII სს-ში კი იგი ქართლის სამეფომ უკანვე დაიბრუნა.

თორი თანამედროვე ბორჯომის რაიონის ტერიტორიაა.

1944 წელს მესხეთიდან თურქი ეროვნების ოჯახების გასახლებაში გამოიწვია განსახლების სისტემის მოწესრიგება-განხილვისათვის აუცილებლობა. ანუ გადასახლებულ თურქთა დაცარიელებულ ადგილებში (ძირითადად ახალციხის, ასპინძის, ადიგენის რაიონების სოფლებში) ჩაასახლეს ბორჯომის რაიონის სხვადასხვა სოფლების ბეჭეტი, ბერისსაყდრების, ტბის, ნეძვის, ჭაჭარაქის, თორის, ზემო იმერეთისა და რაჭის მოსახლეობა.

თანამედროვეთა გადმოცემით, მთავრობას გადასახლება

გაგრძელება. დასაწყისი იხ. გაზეთი „ბორჯომი“ №45,46, 47,48, 49, 50, 51 2024წ.

საქართველოს ტელევიზიით გადაიკა ფილმი სახელწოდებით „თორბეის თორი თორელთა“.

შემდეგ დავიწყეთ მოძრაობა. მიგაკითხეთ დედაქალაქში მრავალ ბიუროკრატიულ ინსტანციას.

ვამტკიცებდით, ვთხოვდით, ნაცნობებს ვიყენებდით. საოცარი ენთუზიაზმით დარბობდა ჩემთან ერთად სამინისტროებში ილია ლარიშვილი.

მაღე თორის გენგემაც ვაგვკეთე. საინტერესო ის იყო, რომ ილია ლარიშვილი, როდესაც გადასახლეს (14 წლის ყოფილა), მესხიერებაში ჩაჩენია სოფლის გემმა, ანუ ის, თუ სად რა შენობა და ვისი სახლი იდგა. გენგემა გვკეთებდა, მისი თხოვნით, მე გავითვალისწინე შენობათა ყველა მაშინდელი განლაგება.

ბოლო წერტილი - სოფლის სტატუსი და სოფელ თორისათვის სახსავ-სათესი მიწების გამოყოფის საკითხი, - ცოტა გავიჭიანურდა, მაგრამ პარლამენტის ახალი, ერთ დროს „მწვანე“ თავმჯდომარის, ზურაბ ჟვანიაშვილის მეთაურობით, ამასაც მივაღწიეთ - საქართველოს მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარემ, ახლახანს გარდაცვლილმა ნიკო ლეკიშვილმა ხელი მოაწერა ბრძანებას თორისათვის 60 ჰა მიწის გამოყოფაზე. (№27/30, 1997 წლის 20 ივნისს).

და აი, 1997 წლის ზაფხულიდან თორელები ხის სახლებს ჩადგმას შეუდგნენ. თორში გზა ოქტომბრიდან გაზაფხულამდე იკეტებოდა, ამიტომ ზამთარში იქ მხოლოდ თითო-ორიოჯი მაცხოვრებელი თუ რჩებოდა (ახლაც ასეა)..

ილია ლარიშვილი, გარდაცვალებამდე თავკაცობდა სოფელში და დიდი იმედი ჰქონდა, რომ ოდესმე თორი ისევ გახდებოდა ბორჯომის ხეობის სავიზიტო ბარათი. თორის სოფლის ახალი სტატუსი 2001 წლის ოქტომბერიდან მიენიჭა.

სოფელი ძნელი ასაშენებელია, ამიტომ ისტორიული თორის განახლებას და განსახლებას განსაკუთრებული მზრუნველობა და ყურადღება ესაჭიროება.

მაია ბელაშვილი, არქიტექტორი.

ნიგნის თარო

საგზლად სიყვარულიც მეყოფა

მზის სინათლე იხილა ბორჯომელთათვის უსაყვარლესი და უნიჭიერესი პოეტის, ქალბატონი იზო სარქისიანის პოეტურმა კრებულმა, რომლის სათაურია: „საგზლად სიყვარულიც მეყოფა“.

იზო სარქისიანი დაიბადა 1954 წლის 23 ივლისს ბორჯომის რაიონის სოფელ დიდ ცემში, მრავალშვილიან ოჯახში. 12 დედამამშვილი ყავდა. დაამთავრა ნალვერის საშუალო სკოლა. ოჯახში ფინანსური პრობლემების გამო უმაღლეს სასწავლებელში სწავლა ვერ გააგრძელა. ოცნებობდა ფილოლოგობაზე. 1974 წელს მუშაობა დაიწყო ბორჯომის „საქსოფლექტ-ქნიკაში“ მდივან-მემანქანედ. იმავე ორგანიზაციაში იმუშავა კადრების ინსპექტორად, ბუღალტრად.

ლექსებს ბავშვობიდან წერდა. უმძიმესმა წლებმა და უფლისაგან ბოძებულმა „მუხამ“ მრავალი შესანიშნავი ლექსი დაანერგა.

როგორც ნიგნის რედაქტორი, ბატონი ვალერიან ლომიძე ნიგნის წინასიტყვაობაში აღნიშნავს, ქალბატონი იზოს ლექსებში იგრძნობა საქართველოსადმი უსაზღვრო სიყვარული და პატრიოტული განცდა. მისთვის საქართველოა დედასამშობლო და გულით უმღერის მის მთა-ბარს, ისტორიას, დღევანდელს. იზოს შემოქმედება მეტად მრავალფეროვანია...

...განსაკუთრებით აღსანიშნავია პოეტის დამოკიდებულება ქვეყანაში მიმდინარე პრობლემებისადმი, მრავალ ლექსში მკაფიოდ იკვეთება ცხოვრებაში ანტისახელმწიფოებრივი მომენტებისადმი მისი შეურიგებელი დამოკიდებულება. ბევრი ლექსი სარკაზმითაა აღსავსე.

მეტად ნიჭიერი ქალბატონის შემოქმედებას საზოგადოება გაზეთ „ბორჯომში“ გამოქვეყნებული ლექსებით გაცნო და გულით შეიყვარა...

ვისურვებდი იზო სარქისიანის შემოქმედება მომავალში კიდევ უფრო მრავალფეროვანი ყოფილიყო, მის კალამს ჟანგი არ მოკიდებოდეს და მკითხველების გული გაეხარებინოს.

დღევანდელი ლექსების კრებული პირველია, მისი ოცნება ასრულდა. მომავალში კიდევ უფრო დიდ ნარმატებებს ვუსურვებ, - აღნიშნავს რედაქტორი.

აქი, აღვნიშნეთ კიდევ, რომ იზო სარქისიანის შემოქმედება დედასამშობლოს საგლობელია? ჰოდა, კრებულის პირველივე გვერდიდან პირველივე ლექსიც სწორედ სამშობლოს იმედთან მომავალს ეხმარება:

შანთიქსას გათიქადა საპარტოვლო!

ვიცი: რამდენი წერილია აიტანე,

თავი წვლებით გაიტანე,

ნაღვერდალი კალთაში ჩაიყარე,

საიდუმლო უბეში ჩაიმარხე.

გვრძნობ: თალხი სამოსი გაგიცვლება,

ქარი საქარეში ჩაგიდგება,

წყვიდადი რიჟარაში გაგიქრება,

მზიანი დილა გაბრწყინდება!

გული კვლავ ღვინით ამღერდება,

სიყვარული აღარ დაბერდება, ჩემო ტყვილო და სადარდლო, შენთვისაც გათენდება საქართველო!

მეტად საინტერესოდ არის გადანაცვლებული კრებულში ლექსების თემატიკა თუ უბრალოდ ქალბატონი იზოს შემოქმედებისა და პიროვნების შესახებ მისი მეგობრების, ბორჯომელთათვის ასევე ცნობილი და საყვარელი ადამიანების ნააზრევო. კრებულში მეტადეობით უნაარავისპირების, ნარგიზა გელაშვილის, დალი ქასაშვილის, მთვარისა-ესმა ტაბატაძის, ჯემალ ბიბილულის, რუსლან ჯანაიძის (ჯანგოზგოვი), გურამ ქუჩელი (ივანიძე), ნათელა ტაბატაძის, ანასტასია ზაჩიძის, ნანა ჩაჩანიძე-სალადაის მიერ მიღწეული სტრიქონებს ქალბატონი იზოსადმი.

ლექსების კრებულის ამწყობ-კორექტორია ნათელა იჩიტიძე, კომპიუტერული უზრუნველყოფა ეკუთვნის ნათელა პაპუაშვილს. ნიგნის დაბეჭდა და დაკაბადონდა მას „საარის“ საგამომცემლო-პოლიგრაფიულ ცენტრში.

რა თქმა უნდა, როგორც ყველა პოეტური კრებული, იზო სარქისიანის კრებულისც არ გამოცემულა მაღლიანი ადამიანების გარეშე, რათა კრებული მკითხველამდე მოსულიყო.

ნიგნის ავტორი გულწრფელ მადლობას უხდის ფინანსური დახმარებისთვის ბორჯომის მუნიციპალიტეტის მერიას და სამშენებლო კომპანია „მშენებელი 2012“-ის ხელმძღვანელს, ვახტანგ კაპანაძეს.

ამ მცირედ რეცენზიაში, სამწუხაროდ, ბევრს ვერ დავწერ, უბრალოდ გირჩევთ, კრებული ნაიკითხოთ და გულით შეიყვაროთ ყველა ის ლექსი, რომელსაც ქალბატონი იზო წერს და რომლის სტრიქონებშიც ჩვენი ყველას სათქმელი იკითხება.

ნაზო გელიძე

„IDS ბორჯომი-საქართველოს“ განხილვა

კომპანია „IDS ბორჯომი- საქართველო“ საზოგადოებას გავრცელებულ დეზინფორმაციაზე შემდეგი სახის განცხადებით მიმართა:

- სოციალურ ქსელში გავრცელდა ინფორმაცია, რომ „ბაკურიანი ციდას“ ბოთლიდან დაღებული სითხით მოხდა მცირეწლოვანი ბავშვის ჰოსპიტალიზაცია. გაცნობებით, რომ კომპანიის მხრიდან მყისიერი რეაგირების შედეგად, გადამოწმდა კონკრეტულ მალაზიაში (სადაც ჩვენს ხელთ არსებული ინფორმაციით მოხდა პროდუქტის შეძენა) ნიმუშები და დარღვევა არ გამოვლენილა.

პარალელურ რეჟიმში, შევამოწმეთ ამჟამად ქსელში არსებული ყველა პარტიის ნიმუში და ვადასტურებთ, რომ აღნიშნულ ნიმუშებში დარღვევა არ დაფიქსირებულა.

ასევე გადამოწმდა საწარმოო პროცესის სრული ტექნოლოგიური ციკლი, რომელიც გამორიცხავს პროდუქტში რაიმე უცხო ნივთიერების მოხვედრას.

დეზინფორმაციის გამავრცელებლები საზოგადოების შეცდომაში შეყვანის მიზნით, მომხმარებლებს თავაზობდნენ ინფორმაციის გავრცელებას ასეთი ტექსტით:

- მეგობრებო, ბავშვებს არ უყიდოთ ბაკურიანის წყალი „ციდა“, რაღაც მუჟავა გაეპარათ ქარხანაში. ერთ-ერთმა ბავშვმა დალია და 100 %-ით ჩამწვარი აქვს ყველაფერი, იამბილში წევს. ახლა სამხარაულშია ექსპერტიზაზე ეს წყალი და იკვლევენ, რა მოხდა. ასევე გთხოვთ გადააზიაროთ ეს პოსტი, რომ ყველამ მიიღოს შესაბამისი ზომები!

სურსათის ეროვნულმა სააგენტომ მიიღო შეტყობინება ბავშვის სავარაუდო წყლით - „ბაკურიანი ციდას“ ინტოქსიკაციის შესახებ.

ინფორმაციის მიღებისთანავე სურსათის ეროვნულმა სააგენტომ დაიწყო მოკვლევა, სააგენტოს ინსპექტორები წყლის დამფასებელ საწარმოში ახორციელებენ არაგვემეორ ინსპექტირებას, რომელიც მოიცავს სრულ ტექნოლოგიურ ციკლს.

ამავდროულად, სახელმწიფო კონტროლის თვალსაზრისით აღებული წყლის სინჯები, რომლის ლაბორატორიული კვლევის შედეგებიც მყისიერად გასაჯაროვდება.

სურსათის ეროვნული სააგენტოს ინსპექტორების ჯგუფებმა, ბავშვის წყლით „ბაკურიანი ციდა“ სავარაუდო ინტოქსიკაციასთან დაკავშირებით, მიმდინარე წლის 4 თებერვალს, ჩატარებული მოკვლევის შედეგად დადგენილი პარტიიდან აიღო წყლის ნიმუშები, რომლებიც აკრედიტებულ სოფლის მეურნეობის სახელმწიფო ლაბორატორიაში გაიგზავნა.

ლაბორატორიული გამოკვლევა ჩატარდა შემდეგ მაჩვენებლებზე: ფერიანობა, სუნი, გემო, სიმღვრივე, PH (წყალბადის მაჩვენებელი), სიხისტე, ქლორიდები, საერთო მინერალიზაცია, ტყვია, კადმიუმი, რკინა, სპლენიდი, თუთია, პერმანგანატული ჟანგვალობა.

სურსათის ეროვნულმა სააგენტომ ოფიციალურ გვერდზე გაავრცელა ინფორმაცია:

- ლაბორატორიული კვლევის შედეგად, „ბაკურიანი ციდას“ წყლის ნიმუშებში დარღვევა არ გამოვლინდა.

კვლევის შედეგად, შეუსაბამოა არცერთ მაჩვენებელში არ აღინიშნა.

სამწუხაროდ, ყალბი ინფორმაციის გავრცელებას ყოველთვის თავისი მიზანი აქვს და როგორც ჩანს, არც ეს შემთხვევაა გამონაკლისი.

მომზადდა იზა ინჟინერაშვილმა

მიქაძენა ღვინით აღაგონებლის ხსენების დღეს

ღვინით აღაგონებელი - „ძლევილი საკვირველი“ - ამ სახელწოდებით ჩატარდა კორტაგონის საჯარო სკოლაში ღვინით აღაგონებლის დღისადმი მიძღვნილი ღონისძიება.

თუ მსოფლიოს რომელიმე ერის ისტორია გააჩნია, ერთ-ერთი ჩვენს ქართველები ვართ. თუ ვინმეს დიდი ადამიანები ჰყოლია, არც ქართველები ვართ ამ მხრივ უბირნი. თუ საქართველოს ისტორიას სამეტაბად დავეყოფთ, იქნება: დასაბამიდან ღვინით აღაგონებლად, ღვინით აღაგონებლიდან ილია ჭავჭავაძემდე და ილია ჭავჭავაძიდან დღემდე.

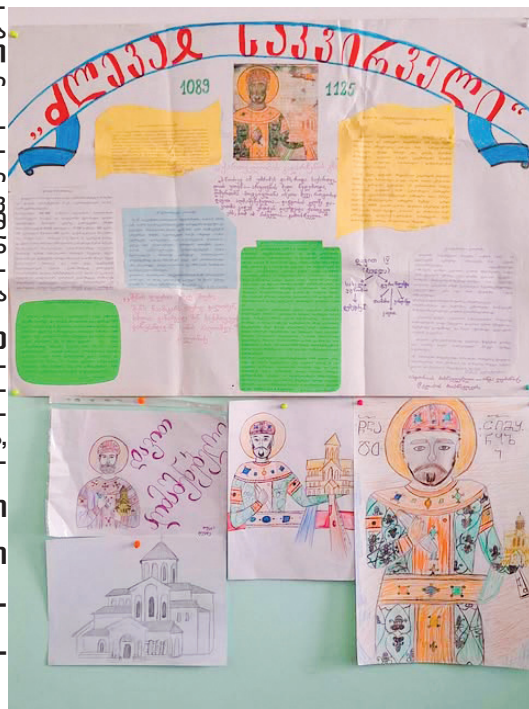
ისტორიის შედგენილი ნიშნა ლაგანია მოსწავლეებს ესაუბრა ღვინითის სახელმწიფოებრივი სიბრძნის, მთავარსარდლო-რი გამჭრიახობის, გულადობის, ფილოსოფიური განსწავლულობის და აზროვნების, პოეტური აღმადრების და ზნეობრივი სიმინდის შესახებ.

გამოქვეყნდა პოსტარი: „ძლევილი საკვირველი“.

ღვინი ღვინით: „ღვინითის როლი ქვეყნის აღაგონებლობის პროცესში.“

„ღვინითი - ღვინობაზე უმეტესად.“

ღვინითის ეპოქა - გამოქვეყნდა-ღვინობაზე. ღვინობის ნახაზი - „ღვინითი აღაგონებელი“.

საკაბილიტაციო საშუალებები იწყება!

მიმდინარე წელს, ბორჯომში, თორის ქუჩის №6-ში, მრავალბინიანი საცხოვრებელი სახლების ფასადების რეაბილიტაცია იგეგმება. სარეაბილიტაციო სამუშაოები 1 აპრილიდან დაიწყება.

პროექტის ფარგლებში, სრულად გა-ნახლდება მრავალბინიანი საცხოვრებ-

ბელი სახლების ფასადები, შეიცვლება სახურავი, აივნები და კარ-ფანჯრები, მოეწყობა დეკორატიული ელემენტები.

საკურორტო ქალაქის იერ-სახის გალამაზება, ბორჯომის მუნიციპალიტეტის მერიის ერთ-ერთი მთავარი პრიორიტეტია, შესაბამისად საცხოვრებელი სახლების ფასადების, სადარბაზოების და მიმდებარე ინფრასტრუქტურის რეაბილიტაცია მომავალშიც იგეგმება.

ფასადების რეაბილიტაციის პროგრამის ფარგლებში, გასულ წლებში, ბორჯომში არაერთი პროექტი განხორციელდა.

რეაბილიტაციის სამუშაოები 1 აპრილიდან დაიწყება.

პროექტის ფარგლებში, განხორციელდება არსებული კედლის დაზიანებული მონაკვეთის აღდგენა-გამაგრების სამუშაოები, მოეწყობა მოაჯირი და დეკორატიული განათება. ჯამში 408 მეტრი მონაკვეთის რეაბილიტაცია მოხდება.

პროექტი სახელმწიფო და ადგილობრივი ბიუჯეტიდან ფინანსდება, რომლის ღირებულება შეადგენს 262 475 ლარს.

ინჟინერის ქუჩის მასშტაბიანი გულისკეთილთ თანაგზავნიან ზურა ბუზალაძის ოჯახს, მამის, შანინიშნავი პიროვნების, მუშაობის მხარე მფრმს და მუხს

გადასახლებაში მამო.

გაზეთი რეგისტრირებულია ბორჯომის სასამართლოს მიერ

1997 წელს, რეგისტრაციის №24.04.59

რეგისტრირებულია ბორჯომის სასამართლოს მიერ

რეგისტრირებულია

ავტორიზაციის თვალსაზრისით თვითონ არ იზიარებდას.

მისამართი: ბორჯომი, ფალიაშვილის №2. ტელ.: 22-29-65.

იბეჭდება: თბილისი, ე. ბაღდავაძის №20.

WWW. colorgroup.ge

borjomipress9@gmail.com

კორექტორი: ნანა კაპლიშვილი

რედაქტორი: ვალერიან ლომიძე